

РЕШЕНИЕ

№ 773

гр. Плевен, 29.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и девети април през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Ана Ив. Илиева

при участието на секретаря ВЕЛИСЛАВА В. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от Ана Ив. Илиева Гражданско дело №
20214430100075 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по предявени в условията на
обективно кумулативно съединяване искове от Т. Н. К., ЕГН ***** със
съдебен адрес в гр. П., **срещу** „***“ ЕООД ЕИК ***, с адрес на управление в
гр. П., ул. ***, представлявано от управителя М.С. **обективно кумулативно
съединени искове с правно основание чл.200 КТ и чл.86 ЗЗД** за осъждане
на ответника да заплати на ищеца сумата от 18 000 лева, представляващи
обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат на настъпила
трудова злоупотрека на 21.03.2020 г., ведно със законната лихва, считано от
датата на трудовата злоупотрека -21.03.2020 г. до окончателното изплащане на
вземането.

В обстоятелствената част на ИМ излага, че е работил в ответното
дружество въз основа на сключен ТД №470/15.09.2006г. на длъжност
„Оператор“ /а в последствие преназначен на длъжност „Машинен оператор
ПСОВ“/ в звено „ПСОВ“, „Технологичен цех“ с място на работа „***“ ЕООД
гр. П.. Соча, че на 21.03.2020г. /събота/ в периода от 20.00ч. до 8.00ч. на
22.03.2020г. е бил на работа по график нощна смяна на обект „сграда решетки
ПСОВ“ с. ***. Твърди, че при постъпването на смяна е следвало да направи
обход на обекта за проверка на нивото на водата във входящия савак. Излага,
че не е бил уведомен, че след като в петък била съборена пристройка
„битовка“ към сградата, строителните отпадъци не били разчистени. Соча, че
на обекта липсвало всякакво осветление и маркировка, поради което
изненадващо паднал в небезопасна яма с бетонови стени и арматурни желяза
в нея с размери около 0,80 / 2,50 м и дълбочина около 3 м. Твърди, че
впоследствие се оказало, че това било английския двор на съборената

пристрейка, който преди това е имал решетка, но след събарянето на пристройката решетката била преместена и трапа не бил обезопасен по никакъв начин. Излага, че при падането си изгубил съзнание и след като се съвзел освен че изпитвал остри болки осъзнал, че не може да „помръдне от място“. Сочил, че след като престоял там около 30 минути, изпитващ остри болки успял да излезе от ямата и да се обади по телефона и да повика помощ. Твърди, че присвит на колене е стоял в невъзможност да помръдне от място, като в този момент се е появил технолога на смяната и му е помогнал да влезе в технологичната сграда, след което веднага бил транспортиран от близките си до Спешна помощ. Излага, че в СПО са му направени изследвания и рентгенография на гръден кош, повторена и в ДКЦ „***“. Сочил, че от образното изследване били установени множествени счупвания на 5, 6, 7-мо, 8-мо и 9-то ребра в дясно по аксиларна линия. Твърди, че в медицинските му документи изрично било отразено, че в резултат от травмите си е изпитвал много остра и силна болка и затруднено дишане, като били налице контузионни огнища двустранно паракардиално. Счита, че счупването на пет ребра едновременно в резултат от падане съставлява трайно увреждане на здравето, съпътстващо с много болки и страдания, изискващо траен възстановителен режим с обездвижване на човека за продължителен период от време, с невъзможност за осъществяване на елементарни ежедневни дейности /свързани с лична хигиена, хранене и др./, както и извънреден прием на силни обезболяващи медикаменти. Излага, че от злополуката и понастоящем е с ежедневни оплаквания от болки в дясната гръдна половина, засилваща се при резки движения и дълбоко вдишване. Сочил, че направените медицински прегледи установили, че до датата на злополуката не е имал оплаквания от болка в дясната гръдна половина, ограничаващи ежедневни движения. Твърди, че нанесените травми са довели до необходимостта от ежедневен прием на аналгетици и други медикаменти, както и трайна промяна на режима му на живот на лицето, т.к. след злополуката физическите му движения са значително ограничени, а в по-голямата част от времето са съпътствани и със силни болки и страдания. Излага, че това му състояние се явява трайно и непоправимо до края на живота му, с тенденция към влошаване, а с оглед съществуващата към датата на злополуката и понастоящем епидемиологична обстановка - затрудненото му дишане в резултат на счупените пет ребра го поставя във високо рисковата група на лица с опасност от тежко протичане на заболяване с Ковид 19. Сочил, че злополуката е приета за такава с разпореждане № 5104-14-18 от 03.04.2020г. на НОИ. Твърди, че в разпореждането е посочено, че е налице внезапно увреждане на здравето, настъпило през време и по повод извършваната работа- „след падане в шахта /английски двор/ при придвижване на територията на пречиствателна станция за отпадни води с.***, пострадалият е с множествени счупвания на ребра“. Излага, че в резултат на настъпилата на 21.03.2020г. трудова злополука е бил във временна неработоспособност за периода от 21.03.2020г. до дата 18.09.2020г. Счита, че в настоящият случай са

налице кумулативно законовите предпоставки за ангажиране на отговорността на работодателя на осн. чл. 200 от КТ, а именно: наличие на съществуващо трудово правоотношение към датата на настъпване на трудовата злополука; вреда/увреждане на здравето на работника - настъпила неработоспособност/ настъпила през време и във връзка с извършваната работа; причинна връзка между увреждането и резултата и признаване от надлежен орган на злополуката за трудова по чл. 55, ал.1 от КСО. Твърди, че инцидентът е настъпил при и по повод на извършване на работа за работодателя, в работно време и на работното му място, при извършване на възложената от работодателя работа. Излага, че е и налице причинно-следствената връзка между извършваната работа и настъпилото увреждане на здравето, довело до трайно увреждане на последния. Сочи, че за вреди, причинени от трудова злополука, работодателят отговаря имуществено за всички причинени имуществени и неимуществени вреди. Поради изложеното моли съда да уважи предявения иск и да му присъди разноски.

В проведеното по делото о.с.з. процесуалният представител на ищеца моли съда да уважи предявения иск и да му присъди разноски.

В нарочна писмена защита сочи, че предявения иск е основателен и доказан, и като такъв моли съда да уважи същия. Твърди, че са налице предвидените в чл.200 КТ предпоставки за ангажиране отговорността на работодателя. Навежда доводи, че въпросът в резултат на какво се е стигнало до трудова злополука, налице ли са виновни действия или бездействия от съответни длъжностни лица от предприятието – работодател, както и причинната връзка между тях и трудовата злополука, не представляват задължителен елемент от състава на отговорността на пострадалия работник.

В дадения от съда срок ответникът по делото е депозирал отговор на исковата молба. Счита, че предявения иск е неоснователен. Твърди, че травмите, получени от ищеца, са в резултат от проявена от него груба небрежност и при неспазване на правилата, изискванията и инструкциите за безопасна работа, утвърдени от работодателя. Излага, че са налице противоречия в описанието на развилата се фактическа обстановка от страна на ищеца. Сочи, че от една страна, в исковата молба се твърди, че е извършвал „обход на обекта за проверка на нивото на водата във входящия савак“, като в разрез с това твърдение, в приложените с исковата молба обяснения с вх. № 73/27.03.2020 г., пострадалият признал, че всъщност е бил навън за „тоалетни нужди“. Излага, че в стопанисвания от него обект е имало предвидени тоалетни за работниците с местоположение в посока, противоположна на пътя, избран от ищеца по времето на инцидента. Твърди, че за стигането до тези помещения, както и в обичайния случай, когато дадено лице желало да излезе от сградата, се излизало през входната врата на обекта, където били осигурени условия за безопасно преминаване. Сочи, че тъй като ищецът е работил на обекта от години, буди недоумение избора от него път за удовлетворяване на неговите „тоалетни нужди“ и това, че не е излязъл през главния вход, а през странична врата, която да го отведе към

строителната площадка. Излага, че не намират опора твърденията на пострадалия, че не е знаел и не е можел да види обекта, на който са извършени строително-ремонтни дейности, тъй като от работното му място съществувало пряк изглед към обекта на тези дейности, както през страничните прозорци на самата сграда "решетки", така и пред входа на сградата. Твърди и, че ищецът е бил свидетел на извършените ремонтни дейности на обекта предходния ден, включително на липсата на решетка на шахтата, в която е пропаднал. Сочи, че това обстоятелство се доказва от Сменен график на работниците за месец март 2020 г., от който било видно, че на датата на извършването на строителните дейности - 20.03.2020 г., Т.К. е бил дневна смяна на обекта. Излага, че в подкрепа на изложеното са и дадените от него обяснения с вх. № 73/27.03.2020 г. /представени с ИМ/, в които е посочил че е „пристъпвал предпазливо“, тъй като е знаел за наличието на СРД в обекта от предходния ден. Сочи, че и като приложение към обясненията, ищецът дори е представил снимка на мястото на инцидента, направена предходния ден. Поставя под съмнение мотивите, които са подтикнали пострадалия работник да заснеме мястото, на което ден по-късно ще настъпи инцидентът. Счита, че наличието на снимка, направена от самия ищец е доказателство, че същият е бил наясно с обстановката в обекта. Твърди и, че като негов работодател е провеждал на пострадалия работник редица периодични инструктажи за безопасна работа, включително във връзка с извършването на строително-ремонтни дейности на обекта. Излага, че провеждането им е удостоверено с подписите на работника, в книгата за инструктажи на дружеството след осъществяването на всеки инструктаж. Сочи, че в тях се съдържат изрични правила относно извършването в обекта строително-ремонтни дейности. Като пример за проведен периодичен инструктаж сочи такъв от 08.01.2020 г., в който се съдържат забрани на работниците за придвижването на територията, на която се извършват строително-монтажните дейности, поради съществуващ риск от подхлъзване, падане, пропадане, порязване. Прави извод, че ищецът знаейки за съществуващите СРД, включително наличието на шахтата, в която е пропаднал, но същевременно преминавайки през тази зона за удовлетворяване на „тоалетни нужди“, в нетипична посока, предвид локацията на предвидените санитарни помещения, пострадалият е пренебрегнал утвърдените правила за безопасност на ответника, както и задълженията си по длъжностната характеристика към трудовия си договор - т. 1 „Длъжностни задължения, подточка б) „Задължения за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд“. Счита, че фактът на проявена груба небрежност от страна на пострадалия се подкрепяла и от констатацията, направена от сформиранията комисия по разследване на инцидента. Излага, че със Заповед № 112/26.03.2020 г. е назначена комисия с цел установяване обстоятелствата по инцидента, с участието на експерт по ЗБУР, представители на работодателя и на синдикалната организация на работниците. Сочи се, че в резултат на проверката е съставен Протокол от

30.03.2020 г., в който проверяващите са достигнали до същите изводи за нарушения от страна на работника на правилата за безопасна работа. Поради изложеното счита, че: по време на инцидента, въпреки вменените му договорни задължения и въпреки изричните инструкции, с които е запознаван регулярно, работникът, противно на тези инструкции е преминал през мястото на извършваните строително-монтажни дейности; вследствие на пренебрегването на правилата за безопасност, работникът се е изложил на опасната ситуация, от която е настъпил инцидентът; неспазвайки инструкциите за безопасна работа при изпълнение на трудовите си функции, ищецът е проявил груба небрежност с действията си, които са станали причина за настъпилата злополука. Моли съда на основание чл.52 ЗЗД да приеме, че исковата претенция се явява необосновано завишена, тъй като не намирали опора твърденията на ищеца за претърпени значителни болки и страдания, вследствие на настъпилия инцидент. Твърди, че пострадалият не е потърсил Спешна помощ, а се е обадил на близките си, които го закарали за преглед в болницата. Счита, че този факт обуславя извод, че ищецът не е изпитвал такива болки и страдания, които са от естеството си да го накарат да потърси веднага спешна медицинска помощ. Сочи и, че уврежданията на ищеца не са наложили хоспитализация, а единствено домашно лечение. Твърди и, че извършваните изследвания и прегледи на ищеца касаят и предходни негови заболявания, които нямали връзка с процесния инцидент. Излага, че посоченото не обуславя дълготрайните негативни последствия, които се твърди, че пострадалия е получил, вследствие от настъпилия инцидент, което от своя страна счита, че води до прекомерно искането му за обезщетение и не кореспондира с действителното му здравословно състояние след инцидента. Поради изложеното моли съда да отхвърли предявения иск, а в условията на евентуалност, ако уважи същия да намали размера на обезщетението, поради допуснатата груба небрежност от ищеца.

В срока по чл.131 ГПК и в условията на последващо евентуално съединяване, ответникът по първоначалните искове “ ****“ ЕООД ЕИК ****, с адрес на управление в гр. П., ул. *** предявява **обратен иск с правно основание чл.54 ЗЗД** срещу подпомагащата страна *** ЕИК ****, чрез участващите в него дружества - ****“ ЕООД, ЕИК: ****, „****“ АД, ЕИК: **** и „****“ ЕООД, ЕИК: **** за заплащане на сумата от **18 000.00 лв.**, представляваща изплатено обещание от ищеца по обратния иск за настъпила злополука, застрахована по договор за застраховка, сключена между страните, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното плащане. Претендират се и направените разноски.

В обстоятелствената част на обратния иск навежда доводи, че извършваните на територията на пречиствателната станция, стопанисвана от *** - П. СРД са извършвани от гражданско дружество, във връзка със сключен Договор за възлагане на обществена поръчка за “Инженеринг на обект “Реконструкция на Обща пречиствателна станция за отпадъчни води за група населени места от общините П. и Д.М.” (за краткост „Договорът“).

Твърди, че възложител по посочения Договор е Община П., а Изпълнител - Дружество по ЗЗД "****", БУЛСТАТ: ***, формирано от следните съдружници - „****“ ЕООД, ЕИК: ***, „****“ АД, ЕИК: ***, „****“ ООД, регистрирано в У. и „****“ ЕООД, ЕИК: ***. Сочи, че съгласно чл. 4 от Договора, гражданското дружество, в качеството си на изпълнител, поема задълженията за проектирането, строежа и авторския надзор върху процесния обект срещу възнаграждение. Излага се, че във връзка с тази дейност са поети и редица задължения по осигуряване на подходящи мерки за обезопасяването на обекта - поставяне на предупредителни знаци, указания за отбиване на движението, наличие на подходящо осветление и др. (съгл. чл. 30, т. 6, чл. 32, чл. 35, ал. 2 от Договора), които да осигурят безопасността на всички лица, които се намират в и около обекта и да предотвратят настъпването на инциденти. Твърди, че въпреки съществуващите законови изисквания и поетите с Договора задължения за обезопасяване на работния обект, дружествата-изпълнители по Договора не са осигурили изискуемите условия и мерки за безопасност. Излага, че тъй като в обекта, в който се извършвали СРД, както от ***, така и от ДЗЗД "****" двете дружества сключили помежду си Споразумение на основание чл.18 от ЗЗБУТ. Сочи, че съгласно постигнатото споразумение ответниците по обратния иск носят отговорност за адекватното предпазване от опасности, които могат да възникнат във връзка с дейността си. Твърди, че въпреки съществуващите законови изисквания за осигуряване на безопасност на извършените СРД и поетите задължения ответниците по обратния иск не са осигурили изискуемите условия и мерки за безопасност. Навежда доводи, че на мястото на извършване на строителните дейности е липсвало осветление, липсвали ограждения на шахтата, както и обозначителни знаци, с които тя да бъде обозначена за преминаващи лица. Счита, че отговорни за настъпилите вреди могат да бъдат не само преките изпълнители на правнорегламентираната дейност, но и лицата, които имат нормативни задължения във връзка с организацията, ръководството и контрола на тази дейност, когато нарушават отнасящи се до тях изисквания за осигуряване на безопасността при извършване на строителните дейности. Твърди, че в настоящия случай съгласно чл.3,11 от Споразумението отговорник за осигуряване на безопасни условия при работата от страна на ДЗЗД "****" е А.К.А.. Счита, че е налице и неправомерно поведение и от упълномощения представител на дружествата формиращи ДЗЗД- К.А., тъй като същият като управител носи отговорност за осигуряване на организация и контрол относно осигуряването на безопасни условия на работа на процесния обект. Твърди, че е налице хипотезата на чл.49 ЗЗД. Излага, че дружествата формиращи ДЗЗД, в качеството си на възложители на работата на посочените лица и работници, които фактически са осъществявали СРД на обекта отговарят за виновното бездействие на тези лица. Счита, че е налице противоправност на бездействието на дружествата, формиращи ДЗЗД „****“, с оглед на законовите изисквания и поетите задължения по Договора за възлагане на обществена поръчка. Твърди, че

поради липсата на изискуемите условия за обезопасяване, пострадалият работник е пропадал в шахтата и е получил своите травми. Поради изложеното намира, че е налице пряка причинна връзка между противоправното бездействие на дружествата, формиращи ДЗЗД „***“ относно обезопасяване на строителната площадка и в частност - шахтата - от една страна и уврежданията на пострадалия работник - от друга. Твърди, че вследствие от противоправното поведение на трети лица, стоящи извън трудовото правоотношение между работодателя и пострадалия работник последният е пропаднал в шахтата и е получил травмите си. Моли съда в случай, че бъде осъден да заплати обезщетение на ищеца на основание чл. 200 КТ, за вреди, причинени от трети лица, то моли съда да осъди ответниците по обратния иск да му заплатят сумите, които следва да плати на ищеца. Сочи, че с упражняването на регресните права с иск по чл. 54 ЗЗД, се постига един от основните принципи в правото - отговорността за вредите да бъде понесена от този, който ги е причинил.

В проведеното по делото о.с.з. ответникът не изпраща представител.

В нарочна писмена защита моли съда да отхвърли предявения иск. В условията на евентуалност, ако съдът уважи същия моли да намали размера на обезщетението като прекомерно с оглед проявената от работника груба небрежност и изплащане на обезщетение от застрахователя и от държавно обществено осигуряване. В случай, че съдът уважи предявения иск моли съда да уважи и предявения обратен иск срещу дружествата, формиращи ДЗЗД „***“. Претендира присъждане на разноски. Навежда доводи, че е налице противоречия в показанията на свидетелите на страната на ищеца – негови роднини, които сочат, че след инцидента му е било трудно да се обслужва сам, както и, че трудно е излязъл от колата, докарала го до Спешна помощ, а от друга страна в противоречие с техните твърдения са твърденията на ищеца, че същият сам е успял да излезе от триметровата дупка. Сочи, че ищецът е следвало да използва другия изход, той като е знаел за извършваните СРД в другия изход, за което развива подробни съображения. Твърди и, че са налице предпоставките визирани в закона за уважаване на обратния иск, той като ответниците по него не са спазили договорките между тях за осигуряване на сигурни и безопасни условия на труд.

В дадения от съда срок **трето лице – помагач на страната на ответника и ответник по обратния иск "***"** ЕООД не е депозирал отговор на ИМ.

В проведеното по делото о.с.з. третото лице помагач и ответник по обратния иск "***" АД не изпраща представител.

В дадения от съда срок **трето лице – помагач на страната на ответника и ответник по обратния иск "***"** ЕООД е депозирал отговор. Твърди, че искът е допустим, но неоснователен. Излага, че за ищеца не се е породило регресното право по чл.54 ЗЗД, тъй като не е изплатено обезщетение от ответника по първоначалния иск, нито е налице причинно-

следствена връзка между увреждането на пострадалия и осъществяваната от ДЗДД дейност или негови работници на процесното място. Сочи и, че не е налице изпълнявана съвместно трудова дейност между увредения и ДЗДД на процесното място, което обстоятелство да обуслови регресните права. Твърди, че само по себе си наличието на подписано споразумение за взаимно информиране и взаимно осигуряване на безопасни условия на труд на работата на процесния обект не води до предпоставка за наличие на споделена безвиновна гаранционно - обезпечителна отговорност на съдружниците в ДЗДД за всяка настъпила злополука с работник на ищеца. Счита, че неговата отговорност не може да се ангажира и по реда на чл.49 ЗЗД, тъй като не е налице виновно поведение на негови работници или служители, както и техни неправомерни действия или бездействия, за неизпълнението на които да се ангажира отговорност, в качеството му на лице, отговарящо за място, където се извършва трудова дейност, а именно да осигури безопасни условия на труд, на основание чл.18 от ЗБЗУТ във връзка с чл.40, вр.чл.62 от Наредба №2 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи. Счита и, че не е налице причинно- следствена връзка между травматичното увреждане на работника и поведението на *** или негови работници или служители, което да обуславя основателност на регресните права на ищеца по обратния иск. В допълнителен отговор сочи, че от представения Протокол от 30.03.2020 г. по чл.2, ал.3 от наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки се установява, че злополуката станала с ищеца по първоначалния иск не може да се квалифицира като трудова. Твърди, че в настоящия случай не е налице документ, с който злополуката да е призната по надлежния ред за трудова. Освен това излага и, че злополуката е станала при проявена от ищеца груба небрежност.

В проведеното по делото о.с.з. третото лице помагач и ответник по обратния иск "****" АД не изпраща представител.

В дадения от съда срок **трето лице – помагач на страната на ответника и ответник по обратния иск "****" АД** е депозирало отговор по предявения обратен иск. Излага, че предявения иск е допустим, но неоснователен, поради което го оспорва изцяло, както по основание, така и по размер. Навежда твърдения, че в ИМ си ищецът е навел твърдения, които несъответстват на събраните по делото доказателства. Излага, че такива се наблюдават още при обяснението на същия защо е излязъл в процесната вечер. Сочи, че датата на депозиране на обясненията пред работодателя е 27.03.2020г., т.е. само няколко дни след процесната случка, когато би следвало спомените му да са най-ясни. Твърди, че са налице и противоречия относно твърденията му, че не е бил уведомен, че в деня преди инцидента е била съборена пристройка „битовка“ към сградата, тъй като в обясненията му точно и ясно било записано, че той е бил наясно с това, дори е присъствал при извършването на това събаряне, което се установява и от представения от

страна на „***“ ЕООД, гр. П. по делото Сменен график за месец март 2020г., от който е видно, че пострадалият е бил дневна смяна предходния на падането му ден. Твърди, че местоположението на тоалетните е в друга посока, а не тази по която е тръгнал ищецът, факт който му е добре известен предвид обстоятелството, че работи от години при ответника. навежда доводи, че ответникът е знаел за извършените дейности, вкл. и, че е знаел за събарянето на сградата, факт който се потвърждава от Инструктажната книга, където е вписано, че на дата 20.03.2020г. на лицето е бил проведен извънреден инструктаж по повод строително-монтажните работи, извършвани на обекта, като този инструктаж се прави в следните случаи: след всяка трудова злополука, станала на работното място; след пожар, промишлена авария и природно бедствие; при констатирани груби нарушения на правилата, нормите и изискванията по БЗР; при промяна на технологичния процес, при въвеждане на нови машини и съоръжения, при промяна на работното място или организацията на работа; по предписание на контролен орган; на работещи, отсъствали повече от 45 календарни дни, след завръщането им на работа, преди да започнат да изпълняват преките си задължения; по преценка на работодателя или прекия ръководител при организиране на ремонтни или други дейности с участие на работници и специалисти е различни професии и квалификация, както и при работи, изискващи специфични мерки за безопасност и здраве при работа, преди започване изпълнението на задачите. Поради изложеното счита, че всички твърдения на ищеца, че не е знаел и той няма вина за станалото не отговарят на истината. Твърди, че не е налице инцидент, а проява на груба небрежност, изразяваща се в липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност. Излага, че от представените по делото инструктажи от работодателя се установява, че са провеждани такива периодично на работниците, включително и във връзка с извършваните строително-ремонтни дейности на обекта. Сочи, че в така проведените инструктажи се съдържат изрични правила и мерки за безопасност, относно извършваните в обекта строително-ремонтни дейности. Сочи, че в пълен разрез с дадените обяснения и при силно преувеличаване на фактите е твърдението на ищеца, че е изгубил съзнание, но като се е посъзвел успял въпреки силните болки да излезе от шахтата дълбока около 3м. Поставя под съмнение възможността мъж на възраст след шестдесет години с доста здравословни проблеми да успее да излезе от около три метра дълбока яма с циментови стени, което действие е извършено след загуба на съзнание и при много силни болки. Сочи, че в подобни ситуации е следвало да се обърне за помощ, което обаче не е стори. Твърди, че от свидетелските показания на колегата на ищеца Д.М. при разследването на трудовата злополука се е установило, че същият го е видял след "някакъв инцидент", без да е посочено да го е чул да вика за помощ или да го е видял да пада. Твърди, че свидетелят не е присъствал на инцидента, и фактът, че е имало инцидент е само и единствено твърдение на ищеца, който можел просто да се е спънал по

някаква причина, за която сам носи вина, но с цел да се облагодетелства съвсем по друг начин е решил да представи ситуацията. Отчита и, че нито свидетелят, нито ищецът се е обадил на Спешна помощ, поради което счита, че всички твърдения на ищеца колко тежък инцидент е претърпял не отговаряли на обективната истина. Излага, че едва час по - късно той се е обадил на близките си да го транспортират до Спешна помощ, където му е извършен преглед и снимка. поставя под съмнение фактът, че ищецът на следващия ден отново си е направил рентгенова снимка, на която се видели още две пукнати ребра. Твърди, че за разлика от предходния лист за извършена образна диагностика във втория са посочени само констатации без да е представен номер на направеното изследване, както и номер на искане за изследване, без да е представено копие на рентгеновата снимка. Счита, че при евентуално уважаване на иска ще е налице неоснователното обогатяване на ищеца. Излага, че буди недоумение защо ищецът има снимки на процесното място от деня, предхождащ деня на злополуката, от деня на злополуката и от следващия ден. Оспорва твърдението на ищеца, че здравето му се е влошило и се влошава, заради процесната травма и пак заради нея има риск за здравето му с оглед КОВИД ситуацията. Твърди, че от представената Етапната епикриза на ищеца се установява, че той страда от множество заболявания, а освен всичко имал и проблеми с тютюнопушенето, което от своя страна счита, че е предпоставка, именно това да е причината за затрудненото му дишане. Счита и, че е неоснователното искане от страна на ответника „****“ ЕООД, гр. П. да бъде ангажирана солидарната отговорност на всички участници в ДЗЗД „****“ при евентуалното уважаване на първоначално предявения иск. Навежда доводи, че в клаузите на подписания договор между партньорите на *** в чл. 23 посочено, че: „Всеки от съдружниците носи отговорност пред Дружеството за изпълнение на поетите от него задължения, произтичащи от предмета и целта на дружеството, съгл. т. 1 от договора и в съответствие с разпределените дейности на конкретно възложените работи.“, което съвсем точно описвало какви са отговорностите на всеки партньор в това обединение, а именно: в съответствие с разпределените дейности на конкретно възложените работи, поради което възразява на искането на ответника да бъде ангажирана солидарната отговорност на всички участници в гражданското дружество. Твърди, че на 28.12.2018г. партньорите в ДЗЗД „****“ са подписали анекс с нотариална заверка за изменение на квотите за разпределение на дейностите в дружеството и участието на „****“ АД е намалено до 0,01%, което действие е извършено непосредствено преди започване на всички строително-монтажни дейности по процесния обект, поради което, счита че ангажирането на отговорността му е неоснователно. Твърди, че като участник в ДЗЗД отговорността му е договорна, а не деликтна, поради което не би следвало да отговоря за вредите, настъпили в следствие на инцидент състоял се на 21.03.2020г., в което е участвал Т. Н. К., още повече че не е било налице, нито по презумпция, нито чрез представени от ищеца по първоначалния иск доказателства за причинно-следствена връзка

между настъпилото събитие и задълженията на „***“ АД като партньор в ДЗЗД „***“. Излага, че на 14.05.2019г. „***“ ЕООД, гр. П. и ДЗЗД „***“ са сключили Споразумение за взаимно информиране и осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа на горепосочения обект, което Споразумение е изпълнявано своевременно и точно от страна на ДЗЗД „***“. Моли съда при определяне на обезщетение по справедливост, при евентуалното уважаване на първоначалния иск да бъде прието, че исковата претенция се явява необосновано завишена, тъй като не намират опора твърденията на ищеца за претърпени значителни болки и страдания, вследствие на настъпилия инцидент, а са налице единствено доказателства, че ищецът е наранил неясно как три свои ребра, вследствие на проявена груба небрежност, като е пренебрегнал всички дадени му указания за безопасност. Счита, че съпричиняването при допуснатата груба небрежност в случая съответства на обективното съотношение за допринасянето за злополуката. Поради изложеното моли съда да отхвърли предявения първоначален иск като неоснователен, като в условията на евентуалност, ако съдът уважи изцяло или частично първоначалният иск и намери за основателен и обратния иск, то същият спрямо „***“ АД да бъде отхвърлен като изцяло неоснователен и недоказан.

В проведеното по делото о.с.з. третото лице помагач и ответник по обратния иск „***“ АД не изпраща представител.

СЪДЪТ, като взе предвид молбата и ангажираните с нея доказателства приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно е от представения по делото ТД №470/15.09.2006 г., както и от трудовата книжка на ищеца, че същият е работил при ответника на длъжност „оператор“ с място на работа „***“ ЕООД гр. П. „ПСОВ“, „Технологичен цех“.

Установява се от приложената по делото заповед № 47/10.11.2020 г. на *** П., че считано от 17.11.2020 г. ТПО на ищеца е прекратено поради „придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст“.

От приложената по делото длъжностна характеристика на „оператор цех“, „Технологичен - ПСОВ“ се установява, че длъжностните му задължения, включват: 1. да се явява на работа и да изпълнява възложените му задачи в състава на сменен технологичен екип, както и по поддръжка на машините и съоръженията, съгласно предварително съставения график от Технолог на смяна и Гл. технолог; 2. При работа на в сменен технологичен екип е длъжен: да работи на работното място, определено от технолога на смяната, както и да изпълнява възложените му от него допълнителни задачи; да изпълнява технологичния режим на възложеното му работно място, съобразно технологичната инструкция и указанията на технолога на смяната; да следи и докладва работата на SKADA, вкл. и приборите за наблюдение и регулирани; да изпълнява всички изисквания за поддържане на изправността на машините и съоръженията, залегнали в инструкциите; да подготвя и взема

участие в ремонта на предвидените машини и съоръжения на възложеното му работно място, както и да приема за работа ремонтираните и изправни такива; да поддържа чистота на възложеното му работно място и по прилежащата му територия / да коси трева по райони/; да спазва стриктно всички изисквания, съгласно инструкциите по отношение предаването, приемането на работното място и воденото на всички необходими документи; 3. При работа по поддръжка и ремонт е длъжен да изпълнява възложените му задачи, свързани с поддръжане и ремонт на машините и съоръженията, както и за почистване и поддръжане на територията на ПОСВ, съгласно разпорежданията на ръководството на станцията, началник цеха или на упълномощено от него лице; 4. Операторът е длъжен при своята работа стриктно да изпълнява всички изисквания, залегнали в инструкциите по техническа безопасност и охрана на труда и противопожарна безопасност и санитарно – хигиенни инструкции; 5. Да спазва стриктно трудовата и технологичната дисциплина и законовите разпореждания на технолога на смяна; 6. Да познава и спазва всички инструкции за безопасност и охрана на труда и тези ППЗ в цех „Технологичен“.

От представеното по делото обяснение от ищеца до ответника от 26.03.2020 г. се установява, че Т.К. е обяснил, че на 21.03.2020 г. около 20.20 часа излязъл за тоалетни нужди, т.к. на работното му място нямало завършен санитарен възел. Обяснил е, че решил да надникне зад ъгъла на сградата, за да види дали има осветление към съоръжението „входен савак“, за което отговарял, като пристъпил предпазливо, т.к. било тъмно, а предходния ден била съборена пристройка „битовка“ към сградата и строителните отпадъци не били разчистени. Излага в обясненията си, че изненадващо попаднал в трап с бетонови стени, като с големи усилия и болки успял да излезе, като присвит с колене стоял в невъзможност да помръдне от мястото си. Твърди, че с помощта на колегата си влязъл вътре. Сочи в обясненията си, че попаднал в английския двор на съборената пристройка, на който нямало предпазна решетка и след нейното премахване не бил обезопасен.

Приобщена като доказателство по делото е и Етапна епикриза, болнични листове, медицински протоколи на ЛКК, амбулаторен картон и резултати от образно изследване, че вследствие на злополуката ищецът е счупил 5,6,7 ребро в дясно по задната аксиларна линия и на 8 и 9 ребро от същата страна на аксиларната линия, поради което е и ползвал болничен за шест месеца. за период от , от която се установя.

Видно е от представеното по делото Разпореждане № 5104-14-18/03.04.2020 г. на НОИ ТП П., че декларираната от ответника злополука от 25.03.2020 г., станала с ищеца по делото е приета за трудова злополука по чл.55, ал.1 КСО.

Установява се от представения по делото Инструктаж на работещите в ГПСОВ – *** към „*** П., ЕООД, проведен и на ответника, както и от представената по делото Книга за проведен инструктаж на наличния състав

на 17.10.2018 г. с цел опазване на живота и здравето им във връзка с дейност в ПОСВ, че същият е уведомен: да не употребява алкохол и други упойващи вещества; да се движи на определените улици, пътеки, стълби и решетки; да не се движи в района на резервоари, биобасейни, утаители и други водоеми без конкретна работа и запознаване с рисковете; при работа на височини /дълбочини/ да се вземат всички необходими предпазни мерки, ЛПС; при изкачване и слизване по стълби да се прилага правилото на три опорни точки: опора на две ръце и един крак и обратно, като винаги е с лице към стълба; да се грижи за здравето и безопасността си, както и за здравето и безопасността на другите лица, пряко засегнати от дейността му; по време на извършване на СМР и реконструкция на съображенията на територията на ПСОВ е забранено придвижването на територията на строителните площадки, където има струпани строителни отпадъци; да не се придвижва на територията на ПСОВ, където се извършват СМРД и съществува риск от увреждане здравето на работниците /опасна зона с риск/ от подхлъзване, падане, пропадане, порязване и т.н.; използване правилно машините, апаратите, инструментите, опасните вещества и материали, транспортните средства и друго работно оборудване; да използва правилно дадените лични предпазни средства, работно облекло и след употреба да ги съхранява; да използва правилно по предназначение без да отстранява и прекъсва, изключва или променя самоволно средствата за колективна защита и предпазните устройства, с които са оборудвани машините, апаратите, инструментите в предприятието или сградата; да информира незабавно работодателя или съответните длъжностни лица за всяка обстановка при работа, която може да представлява непосредствена опасност за тяхното здраве и за всички неизправности в средствата за колективна защита.

Видно от представения сменен график за месец март 2020 година, че в процесния ден ищецът е бил нощна смяна в цех „Технологичен“, а в предходния ден – дневна смяна.

Установява се от представения протокол по чл.2, ал.3 от НУРРОТЗ, че на 30.03.2020 година ответникът е съставил комисия, която да установи настъпилата трудова злополука, като са взети необходими мерки чрез провеждане на извънреден инструктаж с оглед предотвратяване на подобни злополуки. От протокола се установява, че ищецът е дал писмени обяснения, от които се установява, че е излязъл от вратата.- Констатирано е, че свързваща основната сграда „решетки“ с разрушената на предния ден пристройка към нея „битовка“, като свързващата врата се намирала се в противоположната страна на входа на сграда „решетка“; че съоръжението „входен савак“, погледнато, излизайки от входа на сградата е локализирано в страни в дясно, до циментирана площадка, която обхваща територията на сграда „решетки“ и върху, която движението е безопасно за работниците. Установено е, че пострадалият вместо да излезе от входната врата на сградата, където би било напълно безопасно да се придвижи, за да провери „дали към съоръжението „входен савак“, за което отговаря, има осветление, е

използвал вратата, свързала сградата с разрушената „битовка“, която отвежда към място с натрупани строителни отпадъци и, от която няма пряк поглед към съоръжението.

Видно е от Договор за възлагане на обществена поръчка за „Инженеринг за обект реконструкция на обща пречиствателна станция за отпадъчни води за група населени места от общините П. и Д.М.“, че община П., в качеството си на възложител е възложил на ДЗЗД „***“ реконструкция на обща пречиствателна станция за отпадъчни води за група населени места, както и всички други дейности, описани в техническата спецификация на поръчката, неразделна част от договора. Видно е от Договора, че страните са се договорили, че: изпълнителят е длъжен да осигури цялостното наблюдение, необходимото осветление и охрана на Строежа по всяко време на строителството и за сигурността на съществуващия пътен трафик, за което носи пълна отговорност; че носи отговорност за безопасността на всички дейности по изпълнението на строежа; че преди да започне изпълнението на каквито и да е било работи по строежа до неговото приключване за негова сметка е длъжен да вземе необходимите мерки за осигуряване безопасността на гражданите, като постави предупредителни знаци, указания за отбиване на движението, подходящо осветление и др. подобни, съгласно изискванията на НА.

Установява се от представеното споразумение за взаимно информиране и съвместно осигуряване ЗБУТ при работа на обект на „***“ ЕООД-град П., че във връзка Договор за възлагане на обществена поръчка за „Инженеринг за обект реконструкция на обща пречиствателна станция за отпадъчни води за група населени места от общините П. и Д.М.“ е взето предвид: че *** ЕООД – град П. има качеството на работодател по смисъла на параграф първи, т.1 от ДР на КТ на работниците и служителите, които осъществяват трудова дейност на територията на ПСОВ село ***; ДЗЗД „***“ има качеството на работодател по смисъла на параграф първи, т.1 от ДР на КТ на работниците и служителите, които осъществяват работи или дейности на територията на ПСОВ, село ***; че в изпълнение на поетото задължение по договор от 08.08.2018 година се споразумяват, че ДЗЗД „***“ се задължава да спазва всички изисквания за здравословни и безопасни условия на труд и изискванията на Наредба №РД07-2/2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на ЗБУТ, а *** операторът се е задължил да проведе начален инструктаж за безопасност и здраве при работа на работниците, служителите на дружеството, съгласно Наредба №РД07-2/2009 г.

Видно е от представения по Делото договор от 01.03.2018 г., че дружеството ДЗЗД „***“ е формирана от следните дружества „***“ ЕООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С.; „***“ АД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С.; „***“ ООД със седалище и адрес на управление в Република У.; „***“ ЕООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. Ш.. Установява се от Договора и, че съдружниците са се

договорили и при извършване на конкретните дейности за изпълнение на Обществената поръчка „Реконструкция на обща пречиствателна станция за отпадъчни води за група населени места от общините П. и Д.М., че: „****“ ЕООД ще извърши доставка на материали/ машини и съоръжение/ оборудване и ще извърши обучение на персонала; че „****“ АД ще изпълнява СМР-та на обекта; че „****“ ООД ще извърши доставка на материали/ машини и съоръжение/ оборудване; че „****“ ЕООД ЕИК *** ще извърши проектирането на обекта и ще осъществи авторски надзор. Видно е, че страните са се договорили / чл.35.3/, че всеки съдружник ще носи пред Дружеството отговорност на изпълнение на задълженията по сключения с възложителя Договор в съответствие с разпределените дейности на конкретно възложените работи.

Установява се от приложения по делото Анекс към Договора за ДЗЗД от 28.12.2018 г., че страните са променили начина, по който съдружниците участват в общата дейност на дружеството.

Представени по делото са и Удостоверения за завършен курс на обучение на А.К.А., длъжностно лице към ДЗЗД „****“, от които е видно, че същото е преминало обучение за провеждане на обучения по безопасност и здраве в строителството.

Представено като доказателство по делото е и Книга за инструктаж и безопасност и здраве при работа в ПОС, село ***, от което е видно, че работниците на дружеството- изпълнител са уведомени за безопасните условия на труд.

Представени, като доказателства по делото са и: Оценка на риска при извършване на СМР в „****“ЕООД за процесния строителен обект; съдържание на материали по ЗБУТ; заповеди №№1,2,3/31.01.2020 г. на „****“ЕООД, относно обучението и инструктажа на работниците и служителите по ЗБУТ; Програма за провеждане на начален инструктаж; Програми за провеждане на инструктаж на работното място за периодичен инструктаж и за ежедневен инструктаж; инструкции при работа с различни инструменти.

Видно е от приложеното копие на досието, открито в ТП на НОИ град П., че на основание чл.59 от КСО по подадена от ответника декларация за трудова злополука, че злополуката му е приета за трудова такава.

Представено като доказателство по делото е и личното трудово досие на ищеца, от което се установява кога е сключен трудовият му договор, че са му връчени длъжностни характеристики, че към трудовото досие са приложени експертни решения на ТЕЛК, с които същият е освидетелстван с 60% трайна неработоспособност с възможността да работи като машинен оператор.

Видно е от представената по делото Заповед №3 от 01.03.2020 г. на ответника по делото, че е наредено: за времето от събарянето на старите

„битовки“ към сградите „решетки“ и въздуходувки до изграждане на новите санитарни възли в двете сгради дежурните машинни оператори, пребиваващи в тези сгради да ползват санитарния възел в сграда „ЦДП“ на ПСОВ, с. ***, че е забранено на дежурните машинни оператори да пребивават, преминават и ползват по какъвто и да било повод помещения от и/ или в близост до сгради, които са в процес на събаряне, както и изкопи на територията на площадката.

Представена е и в копие процесната заповед, в която е вписано, че същата е връчена след 10.04.2020 г. на част от работниците.

Приобщени като доказателства по делото са и копия на кадастрална карта на процесния имот, находящ се в с.***.

Представено като доказателство по делото е и Схема на намиращите се в процесния обект помещения, от която се установява и къде се е намирала сградата, в която ищецът е полагал труд.

По делото са събрани гласни доказателства посредством разпита на свидетелите А.Т. К., Л.Н. К.а, К.Х.Т. и В.К.Г..

Свидетелят А. К., син на ищеца разказва, че баща му работил при ответника в пречиствателна станция за отпадни води в с. ***, извън урбанизирана територия на самото село. Излага, че за претърпяната от ищеца трудова злополука бил уведомен от майка си, която му казала, че не знае какво е състоянието му и трябва да отидат да го вземат от работа. Твърди, че отишъл със съпруга на неговата сестра, като се предвижили до пречиствателната станция около 30-40 минути. Излага, че инцидентът станал по време на разгара на Ковид кризата, когато имало и блокади на населените места и забрана за излизане от същите. Обяснява, че когато отишли на работното място на баща му, той бил в съзнание, но в тежко състояние предвид болката - трудно говорел, за да обясни къде, как и какво се е случило, като посочвал със знаци. Твърди, че баща му се намирал в една от сградите на пречиствателната станция, като обяснил, като посочил с ръка, че е паднал в изкоп трап, като успял сам да се изтласка нагоре и да излезе. Излага, че самият той не е видял изкопа, тъй като липсвало осветление на територията на пречиствателната станция и трудно стигнали до мястото. Разказва, че цялата инфраструктура на станцията била осеяна със строителни отпадъци - арматура, бетонни късове и било кално. Сочи, че за да стигне до баща си бил упътван от друг служител, тъй като преди е стигал само до портала. Разказва, че баща му, му споделял, че се извършва реконструкция на пречиствателната станция, че се извършват мащабни ремонти, което в известен смисъл затруднило работата на служителите и всичко произтичащо. Твърди, че баща му бил закаран от тях до Спешна помощ, като пътуването било с изключителни препятствия по пътя, с неравности, тъмен и трябвало да се предвижват бавно защото баща му изпитвал болки от неравностите по пътя. Излага, че когато стигнали до Спешна помощ майка му вече се била свързала с нейна позната лекарка и с нейно съдействие го приели за диагноза и щателен медицински преглед. Твърди, че баща му избрал да не остане на

лечение в болницата, а да се прибере в къщи, тъй като по това време здравната система била пред колапс във връзка с организиране на Ковид отделение. Излага, че предвид състоянието на ищеца, редицата му счупени ребра преценили и като взели предвид препоръка на лекаря да го приберет в къщи, тъй като евентуално заразяване с Ковид в неговото състояние би било плашещо. Не отрича факта, че на баща му било предложено да остане за лечение в болницата. Разказва, че с баща си живеят в една сграда, но на различни етажи. Излага, че преди инцидента той и майка му помагали в грижите за децата му, но че след инцидента не можел. Твърди, че баща му не е виждал внуците си, тъй като болките били нетърпими и всяко едно движение било предпоставка и риск за неговото здраве и нараняване на вътрешни органи, поради което и бил постоянно в легнало положение. Излага, че това му състояние и невъзможността да вижда внуците му го натъжавала много. Сочи, че поради здравословното състояние на баща му не успели да отпразнуват рождения ден на малкото му дете. Сочи и, че към днешна дата баща му не се е възстановил от инцидента. Излага, че баща му бил деен човек и активен, но в момента не може да прави това от преди инцидента, като сочи че преди извършвал редица дейности по дворното им място, което в момента не можело да стане. Сочи, че към момента не може да вдига тежко. Твърди и, че вземал обезболяващи лекарства над месец и половина, като не знае дали към настоящия момент взема лекарства.

Свидетелката Л.Н. К.а, съпруга на ищеца свидетелства, че преди да се пенсионира съпругът ѝ, работел в пречиствателна станция за отпадни води към *** - П.. Разказва, че на 21.03.2020 г. по график съпругът ѝ бил нощна смяна, като към 9 часа се обадил по телефона, че се чувствал много зле, тъй като паднал и претърпял злополука. Твърди, че помолила сина ѝ да иде да прибере баща си и да го закара в БП за преглед. Сочи, че сина ѝ тръгнал със зет ѝ, а тя се обадила нейна позната в БП, за да я попита дали да се обади на тел. 112, а тя ѝ отговорила, че по повод ситуацията за Ковид и поради факта, че не можела да каже какъв е точно адм. адрес на пречиствателната станция, къде точно на тези 350 дка, се намира да действат бързо, а тя ги чакала в БП. Твърди, че видяла съпруга си за първи път на входа на СП, като бил в окаяно състояние не можел да слезе от колата. Излага, че с помощта на близки и санитар с количка го качили и го приели за преглед. Сочи че тъй като в болницата имало ограничен достъп тя останала да чака навън, а позната ѝ от време на време им се обаждала да каже какъв е резултата, като им казала, че съпругът ѝ има множество счупвания на ребра, поради което са извикали консулт за ехография, за да се установи дали има поражение на вътрешни органи. Твърди, че такива нямало, но, но не се изключвало в бъдеще да се получат, защото травмите били много. Обяснява, че на съпругът ѝ, му било предложено да остане за наблюдение, тъй като имало риск от нараняване на вътрешни органи, но му казали, че ситуацията е сложна и не е изключено да се зарази с Ковид, което от своя страна крие риск, и може да бъде фатално за него. Сочи, че тя и сина ѝ решили да го приберат в

къщи, тъй като зараза от Ковид и евентуална кашлица нямало да са добре за него. Твърди, че преди инцидента съпругът ѝ вземал за сърдечносъдовото си заболяване ежедневна поддържаща терапия, като след инцидента вземал лекарствата и то основно болкоуспокояващи през два часа. Обяснява, че болките били нетърпими за съпруга ѝ. Излага, че интензивното вземане на болкоуспокояващи е било около 6 месеца. Сочи и, че към момента щом се развали времето пак приема болкоуспокояващи. Твърди, че не можел да извършва ежедневните си дейности сам. Разказва, че болките му не отминавали, а само леко притъпявали. Излага, че съпругът ѝ изобщо не се е движел, че бил обездвижен, докато се възстанови и докато се получи калциране на петте ребра. Твърди, че през това време е бил откъснат от любимите си хора, не ги виждал и това го травмирало изключително много. Сочи, че май месец на 2020 г. малката му внучка ставала на една годинка, но ищецът не могъл да осъществи своите идеи, което го депресирало. Излага, че видял децата си едва на втория месец, поради което бил и безкрайно унил. Разказва, че не можел да се движи, като всяко едно движение било с изключителна болка, не можел да си мие зъби, да си облича дрехи, лягането и ставането също били трудни, не можел да се къпе. Излага, че спял само на лявата страна, като половин час се нагласял психически заради болката. Сочи, че крайниците му изтръпвали и той виел от болка. Обяснява, че след известно време по съвети на лекаря започнали да правят опити да се движи вътре в стаята, което от своя страна било съпроводено от изкл. големи болки. Твърди, че съпругът ѝ не се е възстановил напълно след травмата. Обяснява, че преди това бил жизнен човек, а сега лесно се уморявал, не можел да шофира на дълго разстояние. Излага, че съпругът ѝ е споделял, че в пречиствателната станция текат ремонти и, че течали сериозни изкопни и др. демонтаж на съоръжения. Сочи, че след като се поуталожили нещата получили снимки от мястото на инцидента от негов колега, за да разберат как са се случили събитията. Обяснява, че на работното място на съпруга ѝ, липсвали сервизни помещения, поради което той излязъл навън да извърши естествените си нужди, подхлъзнал се и паднал в шахтата, която е съществуваща към битовата сграда. Излага, че не е наясно дали има други тоалетни в пречиствателната станция. Твърди, че шахтата не е изкопана по време на реконструкцията, а се е получила в резултат на съборена сграда. Сочи, че съпругът ѝ е успял да излезе от шахтата, тъй като е бил бивш спротист и умее да взема бързи решения. Излага, че е наясно, че след случая ответникът е запълнил шахтата.

Свидетелят К.Х.Т., работещ към датата на разпита си, като ръководител пречистване към *** и отговарял пряко на пречиствателната станция в с. ***.

Излага, че е наясно с инцидента, който се е случил с него. Навежда доводи, че задълженията на ищеца, като „оператор на пречиствателната станция“ се определят от началник смяната, който ги разпределя кой къде да иде да работи. Сочи, че в това време се работило само механично - сграда, решетки, помпена станция, като по – скоро не се правило обход вечер на помпената

станция. Излага, че за инцидента разбрал на друга сутрин от колегата на ищеца, който му разказал какво видял. Излага, че след това отишъл след около 15-20 минути на мястото на инцидента. Твърди, че английския двор не се копаел, а си е бил съществуващ към пристройката, която се е съборила. Сочи, че шахтата била обезопасена и имала решетка, но че към датата на инцидента не е намерил там решетката. Излага, че разрушителните действия на процесната пристройка се извършили в петък и събота. Твърди, че ищецът бил дневна смяна в петък и видял как се събаря сградата. Излага, че сградата представлявала хале, в което се помещават част от механичното стъпало, където се прецеждаला отпадната вода и през тези решетки се прецеждали грубите отпадъци. Обяснява, че до самата сграда имало битовка, която минава пряк вход до халето. Излага, че по изискванията за енергийна ефективност и част от проекта се изисквало други неща, поради което и се пристроила малката битовка в самото хале и по този начин отпаднала старата битовка. Сочи, че англ. двор е на самата пристройка, а не на халето. Твърди, че не знае дали е било обезопасено това, което е разрушено, като мисли, че Строителния надзор на обекта трябвало да обезопаси същата. Излага, че те са хората, които трябва да следят за правилното изпълнение на проекта и за безопасните условия на труд. Обяснява, че по време на тези строителни действия се е правил инструктаж на безопасност на работниците по закон на всеки три месеца и периодични инструктажи във вр. със започването на реконструкцията и във връзка със СМР-тата, които почвали. Излага, че в пречистателната станция имало тоалетни, но те били в другата посока. Разказва, че сграда-решетки има два изхода- един с малка врата, и един с голяма, като малката врата била на същото място където е била и старата врата към пристройката, а голямата била в противоположна посока на халето. Счита, че ищецът след като е знаел, че се събаря някаква сграда би било редно да е минал през др. врата, където няма опасност. Твърди, че англ. двор не е с дълбочина три метра. Разказва, че той се е построил, за да има осветеност на сутеренна сграда, където прозореца е 60 см., 20см. отдолу и греда 30-40см., т.е около 1,20 м би могло да е максималната дълбочина. Сочи, че предупредителни знаци, осветления, ограждения във вр. със СМР-тата е следвало да се поставят от изпълнителя на проекта, но че според него нямало поставени. Твърди, че местоположението на англ.двор по някакъв начин не е свързан с обичайните дейности, обичайния маршрут, по който той е отивал в сградата до външния савак, като било нормално след като имало решетка да не стъпва на нея. Излага, че има и друг път по който да мине ищеца и, който път не е свързан с англ.двор и той е през голямата врата, която се ползва за вход и изход на сградата. Сочи, че през нея се изкарват контейнерите, които се пълнят с отпадъците с решетките и хора. Разказва, че там няма рампа, а има път, по който може да мине човек, ако е вътре в сградата. Твърди, че разстоянието между сградата и решетките е голямо, като имало по два метра между тях. Излага, че под битовката голямата врата се намирала на противоположния край, но имало абсолютно обезопасен път с ламарини и

капази. Обяснява, че за излезе човек през голямата врата трябвало да мине през цялото хале, за да стигне до противоположния край. Излага, че *** е част от ***, като неговите работници извършвали СМР-тата. Счита, че строителния надзор е този, който е следвало да следи за спазване на Инструкция за безопасност на организация на работните места в строителството и Инструкция за безопасност при подготовка и поддържане на строителната площадка. Сочи, че по време на строителството имало сключено споразумение с *** да се пазят взаимно, като от името на *** П. контрол е осъществяван от В.Г.- инспектор здравословни и безопасни условия на труда. Обяснява, че конструкцията на англ. двор е стоманобетонна и е изпълнено, за да има външна светлина в сутерена на сградата. Твърди, че англ. двор е дълъг 2,50 и широк 70-80см и дълбок 1,20 м., като предполага, че това което „стърчи в него е тръба“. Излага, че към момента англ. двор е заринат. Сочи, че след инцидента, уведомил ръководството на *** и бил обезопасен двора. Твърди, че сграда-решетки се намира на 300-400 м. от Централен диспечерски пункт

Свидетелят В.К.Г. излага, че е бивш служител на ответното дружество, отговарящ за здравословните и безопасните условия на труд в пречиствателната станция. Сочи, че е работил в ответното дружество по времето когато са текли ремонтните дейности, както и когато ищецът е претърпял инцидента. Твърди, че след като започнали ремонтните дейности, в станцията нямало никакви обозначения, от които да става ясно, че има изкопи, дупки, като нямало дори укрепвания. Обяснява, че почти винаги дупките не са обозначавани. Излага, че той отговарял за служителите на „***“, а що се отнася до служителите на външната фирма - за тях отговарял друг човек. Разказва, че правел първоначален инструктаж на служителите от външните фирми, които идвали на територията на пречиствателната станция, като впоследствие те си имали човек за безопасност, който да им правил ежедневен инструктаж. Твърди, че в ответното дружество е правен периодичен инструктаж на всеки три месеца, като два пъти е правил и извънреден инструктаж. Излага, че служителите били инструктирани да се движат единствено и само по улиците, там, където имало асфалт или бетон и това било едно от основните изисквания на инструктажа. Разказва, че по време на процесното дежурство ищецът е стоял в сграда решетки, където е било работното му място. Твърди, че в тази сграда има две врати- една врата за хора и друга врата - портална или гаражна, която служила за техническите съоръжения. Сочи, че през порталната врата влизала техниката, която вкарвала и изкарвала съответните миризми, неприятни неща, които се отделят в тази сграда решетки. Подчертава, че втората врата не е за хора, а само за техника. Обяснява, че хората, които работят в сградата са влизали през вратата на служителите, нормална входна врата. Твърди, че инцидента със ищеца е станал до малката врата, където е имало пристройка. Сочи, че не е наясно дали ищецът е бил запознат, че процесната пристройка е била съборена, тъй като той идвал в неработен за служителите ден. Излага, че

самият той не е уведомяван, че там ще има някакви изкопни дейности. Разказва, че по принцип фирмата си копаела, където иска, каквото прецени, без да ги уведомява. Твърди, че пристройката е съборена предишния ден и изпълнителя веднага започнал да копае. Излага, че входната врата на сграда решетки, където е било работното място на ищеца се намира на метър - два от английския двор, поставен с построяването на тази сграда решетки и представляващ изкоп, който би трябвало да е широк не повече от метър, с дължината минимум около 2 м. и дълбочината е не по-малко от 1,50 м - 1,70 м. Сочи, че всъщност това е била бетонирана шахта от всички страни, която преди да започне реконструкцията имала решетки отгоре. Твърди, че по време на инцидента, когато била съборена пристройката, английския двор не бил обезопасен по никакъв начин, като решетката била махната дни след инцидента, а около него нямало колчета, ленти, осветление или указателни табели, че е опасно. Излага, че много пъти е ходил да загражда траповете на фирмата - изпълнител, тъй представлявали опасност за хората. Обяснява, че ако се налага през нощта да се отиде до централния диспечерски пункт /ЦДП/ трябва да извърви почти половин километър, през неосветено място, като това е почти на входа на пречиствателната станция. Твърди, че през март 2020 г. нямало осветление в станцията, тъй като било прекъснато предвид това, че имало много изкопни работи и на много места били скъсани кабелите. Излага, че за ищеца и колегите му имало Заповед да ползват санитарен възел на ЦДП, като обяснява, че това станало след инцидента. Сочи, че преди това за да отидат до тоалетна дневните смени ходили в управлението. Разказва, че за да стигне до там следвало да минат от мястото, където е бил английския двор. Обяснява, че от сграда решетки към изхода, входа на пречиствателната станция имало един асфалтиран път, по който трябвало да се движат, но този асфалтиран път бил многократно прокопаван така, че хората, дори и да тръгнат по този асфалтиран път все някъде трябвало да минат през някой ров. Излага, че сграда решетки е отбелязана с оранжево на картата, намираща се на л.179 от делото. Сочи, че от сграда решетки, за да се отиде до тоалетната едната възможност е ЦДП-то, но то било заключено вечер. Обяснява, че англ. двор се падал отстрани на входа, предназначен за служителите. Твърди, че другият изход не е бил по – безопасен за служителите, тъй като за да се премине през цялото това хале по него имало поне три канала, които канали са покрити донякъде с ламарини, които не се наема да гарантира колко са здрави, тъй като са на 40 години и са изложени на влага. Разказва, че порталната врата се отваряла и затваряла когато през нея минавали съоръженията. Сочи, че през другото време вратата трябвало да бъде затворена с хигиенна и безопасна цел. Твърди, че не е сигурен дали от прозореца на сграда решетки на стената, която гледа към английския двор се вижда той, тъй като нивото на прозорците не е на нивото на човешкия поглед, а над раменете. Обяснява, че фундамента на прозорците е някъде 1,50 м. , като се отварят на втория ред - на около 1,70 м. Твърди, че преди да се сложи новата дограма на прозорците при реконструкцията през 2021 г. всичко било

изпочупено и заварено с ламарини. Разказва, че ако той е бил на работа в деня, в който е станала злополуката с ищеца и той е щял да излезе точно от малката врата, а не от голямата, защото в тъмната част на нощта преминавайки през голямото хале, в което имало много строителни материали, железа, винкели, разхвърляни навсякъде, без осветление, аз не бил преминал. Сочи, че не бил преминал и поради опасността да падне във водите, в каналите и да се удави. Отделно, че има опасност да падна точно в тези води. Твърди, че направеният от него извънреден инструктаж, който е приложен на л.70 от делото касае Ковид ситуацията и как да се предпазят работниците и служителите. Излага, че този инструктаж няма нищо общо с ежедневния. Излага, че е много трудно човек, който не е идвал до Станцията да се ориентира и да отиде до там без обяснения и напътствия. Сочи, че ако се извика линейка много трябва да се обяснява на шофьора, за да може да стигне, като вероятно първо ще мине през първата част, на т. нар. ново село и ще отиде в старото село и там трябва да пита още някого, ще трябва да се върне и ще загуби поне 15 минути. Предполага, че ако са извикали линейка в процесния ден нямало и да се намери никой в селото, който да ги упъти, тъй като в осем часа вечерта по селата нямало никой. Излага, че в сграда решетки има поне три канала. Твърди, че широчината на халето може да е около 7 - 8 м, като се влиза от едната страна, а съоръжението, което пресява, пречиства и т. н., е почти в протиположната страна, като отдолу всичко било канал. Сочи, че на 08.01.2020 г. е правен редовен инструктаж с цел безопасност, който е проведен и на ищеца. Твърди, че събарянето на процесната сграда е станало не по – късно от два дни преди инцидента. Излага, че СМР са се извършвали от ДЗЗД „***“. Подчертава, че по време на СМР-тата не е имало обезопасителни знаци, осветление, предупредителни знаци, по повод, на което е влизал в спорове с ДЗЗД „***“, които са или длъжни да поставят предупредителни знаци.

Изслушано по делото е и Заключение по допуснатата СМЕ, която съдът кредитира като обективно и безпристрастно дадена и неоспорена от страните. От заключението на същата се установява, че: ищецът е получил следните увреди: фрактура на 5,6,7,8 и 9-то ребра в дясно по аксиларната линия дорзално, двустранни плеврални изливи в двете белодробни основи идвустранни паракардиални белодробни контузии; че симптомите, при такива травми са: синини или оток в областта на ребрата; болка в гръдния кош, която се влошава при дишане, движение и –кашлица; недостиг на въздух и трудности при дълбоко вдишване; че болката е най-силно изразения симптом, като тя се усилва както при дишане, така и при издишване, при кашлица, при промяна на положението на тялото; че компенсаторен механизъм на организма генерира сигнал в мозъка, който изпраща сигнал до периферния мускулен и костен апарат, и тялото абсолютно рефлексивно се привежда към страната на травмата, за да се щади пострадалата зона; че болните имат характерна походка, при която са приведени напред и поддържат горната част на тялото си посредством запъване с ръце в областта на израстъците по

тазовите кости в предната зона на ханша; че походката е щадяща, а при оглед се забелязва ригидност на мускулния слой около гръбначния стълб.; че Повече от три счупени ребра наведнъж са потенциално животозастрашаващи; че при фрактури на ребрата се прилагат няколко основни вида лечение: При леки фрактури без разместване обичайно се изписват болкоуспокояващи (аналгетици) и нестероидни противовъзпалителни средства /НСПВС/ за справяне с болката, а при фрактури с размествания се налага наместване с цел възстановяване на формата на засегнатите кости, структури и прешлени; че индиректните травми се отличават със счупване на ребрата в една линия, обикновено в зоната на мишниците, като при тях е възможна появата на размествания на отделните частици и тогава е задължителна лекарската намеса за тяхната репозиция; че ищецът е преглеждан първо в СО същата вечер на травмата и са предписани медикаменти-аналгетик и НСВП; че е предложена е хоспитализация в болницата, но ищецът отказал поради опасност от зараза с Ковид 19 и всички негативни от това последствия пред вид и без това затрудненото му дишане; че след това ищецът е ходил многократно на прегледи в болница „***”, където е преглеждан от пулмолог и е предписана терапия с Профенид 2x400мг , АЦЦ x1 прахче, Нолпаза ,ХДР; че са издавани са болнични за по 30 дни; че времето на зарастване на Фрактура на ребро обикновено отнема около 12 седмици, като през това време разрушената костна тъкан се разгражда и отново се изгражда нова кост; че в резултат на това счупените краища зарастват отново заедно; че след около 3 до 4 седмици има образуването на т.нар мек калус - първоначално се състои от мека костна тъкан и следователно има значително по-ниска здравина и товароносимост; че с увеличаване на възрастта увеличава се и времето за заздравяване; че при пациенти над 60 годишна възраст с остеопороза имат по- продължителен лечебен процес-6-8 понякога и 12 месеца; че увредите настъпили при трудова злополука при ищеца са довели до влошаване на качеството му на живот-постоянни болки при дишане, опасност от белодробни инфекции, променена походка, болки в гръбнака поради съчетаната контузия-фрактура на ребра с индиректна травма на гръбначния стълб в сегмента 5ти -9-ти—прешлени; че дори и при осифициране и заздравяване на фрактурите на ребрата болните имат болки при влошаване на времето/влажност на въздуха/ и периодични болки поради дразнене на фините разклонения на интеркосталните /м/у ребрените/нерви и на медуребрената мускулатура от образувания се костен калус на мястото на фрактурата; че процесната травма е потенцирала вертебралните промени на ищеца, които са описани на КТ на гръбнака - торакална остеохондроза и спондилоза; че е налице промяна на междупрешленните пространства на нива 6-7 и 7-8, където имало следи от травмиране на хрущялните междуребрени дискове и наличие на т.н. „вакуум феномен” на тези нива; че описаните двустранни белодробни контузии от Рьо графията на белия дроб на ищеца от 23.03.20г. са потенциално опасни за развитието на ателектазни промени за в бъдеще на бронхиалното „дърво“ ,което би довело риск от чести

белодробни проблеми-бронхити и пневмонии; че в литературата са описани случаи на болодробен рак водещ началото си от променени от контузиите клетки в белодробната тъкан; че възстановяването на здравословното състояние на ищеца няма да е пълно и такова, както преди получените травми.

В проведеното по делото о.с.з. ВЛ обяснява, че при амбулаторното лечение на ищеца лекарствата, които са му предписани са единственото, което е могло да се направи. Сочи, че с оглед възрастта на ищеца може да се възстанови за около 3 месеца. Обяснява, че при по-възрастни хора, при които има и остеопороза, както и при ищеца, където има счупване на много ребра - пет на брой едно възстановяване, което дава възможност да се движи и да диша до някъде на 70% безболезнено, може да трае 6-8-12 месеца, може и повече. Твърди, че пълно възстановяване не е възможно в случая на ищеца, още повече, че са насложени и други контузии: на бял дроб, има установени плеврални изливи, двустранно, които са се резорбирали, както и, че остава остава опасността от един адхезивен плеврит в тези зони, тъй като, когато се резорбират, остават едни изсъхвания и се дразнят двете плеври, от което се появява локална болка, която е периодична и неприятна, особено при настинки и лошо време, както и при самите 5 ребра. Излага, че пълно възстановяване не е възможно, тъй като ребрата, които са счупени са на ниво 6-7 и 7-8 на гръбначния стълб и се формират контузии на междуребрениите дискове, които са хрущяли, които са компрометирани, и има вакуум феномен, който е в следствие тази травма. Обяснява, че това е в средата на торакалния гръбнак, който участва в движенията, в пешеходстването, статична поза на стол, било в автомобил, и се появява болка, когато трябвало да се копира периодично, защото тези ребра са придали удара. Счита, че постоянните болки при дишане, опасността при променена походка, болките в гръбнака са трайни увреди, които трудно биха могли да се излекуват напълно и са до края на живота. Твърди, че предишните заболявания на ищеца, които са заболявания на съдовете, нямат връзка с торакалната травма, която включва пет ребра, бял дроб, две гръбначни нива 6-7 и 7-8. Излага, че предходните заболявания на ищеца нямат връзка и не оказват влияние върху сегашното му състояние, вследствие на трудовата злополука.

Въз основа на изложената фактическа обстановка и съобразявайки становището на страните, съдът достигна до следните **правни изводи**:

По предявения иск с правно основание чл.200 КТ.

За успешното провеждане на предявения иск с правно основание чл. 200 КТ ищецът следва да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на трудово правоотношение между него и ответника, по силата на което е заемал длъжността „машинен оператор ПОСВ”, че на твърдяната дата – 21.03.2020г. е настъпила злополука при сочените от него фактически обстоятелства; че злополуката, при която е получил увреждания на здравето е настъпила при или по повод изпълнение на трудовите му

задължения, както и, че в резултат на нея действително е претърпял твърдените вреди, техния вид и размер и изискуемост. В тежест на ответника от своя страна е да установи наведените от него положителни факти, от които черпи благоприятни за себе правни последици, в т.ч. че е осигурил здравословни и безопасни условия на труд, че пострадалият е допуснал евентуално груба небрежност допринасяйки за трудовата злополука; или че с действията или бездействия си е съпричинил настъпването на вредоносния резултат.

Разпоредбата на чл. 200, ал. 1 КТ предвижда, че за вреди от трудова злополука или професионална болест, които са причинили временна неработоспособност, трайна намалена работоспособност под 50 и над 50 на сто или смърт на работника или служителя работодателят отговаря имуществено независимо, от това дали негов орган или друг негов работник или служител има вина за настъпването им. Отговорността на работодателя по чл. 200, ал. 1 КТ е безвиновна и гаранционно-обезпечителна. Същият отговаря за уврежданията, причинени на работника или служителя при изпълнение на неговите трудови задължения, независимо дали тези увреждания се дължат на виновно поведение на длъжностното лице, тъй като работодателят е задължен да осигури безопасни условия на труд и предотврати настъпването на злополуки. Работодателят носи имуществена отговорност, както за имуществените, така и за неимуществените вреди, които са пряка и непосредствена последица от трудовата злополука.

Между страните не се спори относно наличието на трудово правоотношение помежду им, както и факта на настъпване на трудова злополука по време на съществуване на правоотношението. От приетото и събрано като писмено доказателство разпореждане на НОИ се установява наличието на необходимите елементи от фактическия състав на трудовата злополука, съобразно чл. 55, ал.1 от КСО, а именно: внезапен и травматичен характер на увреждането, получено по време на работа, резултата от увреждането, изразяващ се във временна нетрудоспособност и причинната връзка между резултата и извършваната работа. Отразените в разпореждането обстоятелства мотивирали длъжностното лице да приеме злополуката за трудова, не са оспорени от ответника, поради което съдът приема посочените факти за установени.

По делото безспорно се установи и, че в резултат на злополуката, ищецът е претърпял телесно увреждане, обусловило временно разстройство на здравето, поради което съдът намира, че са доказани всички предпоставки за възникването на имуществената отговорност на работодателя за обезщетяване на вреди от трудова злополука.

Въз основа на приетите по делото доказателства се установи, че при падането в дупката ищецът е получил фрактура на 5,6,7,8 и 9-то ребра в дясно по аксиларната линия дорзално, двустранни плеврални изливи в двете белодробни основи идвустранни паракардиални белодробни контузии. По делото се установи и, че в продължение на няколко месеца ищецът е търпял болки, налагащи прием на силни обезболяващи, които са действали по няколко часа, като впоследствие болките почвали отново. Доказа се по несъмнен начин, че всяко едно движение и опит за такова в началото са причинявали силни болки на ищеца. Установи се от приетите по делото доказателства, че вследствие на травмата ищецът не е могъл да вижда своите близки, да отпразнуват първия рожден ден на внучката му. Доказа се, че вследствие на травмата ищецът не може да върши част дейностите, които е извършвал преди това. Неспособността да води предишния си начин на живот несъмнено е допринесла за преживяването на допълнителни психически страдания. Съдът, след като съобрази тежестта на претърпените физически и психически болки и страдания от пострадалия, вида и характера на увреждането, липсата на възможност за пълно възстановяване според лекаря, с оглед разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД и съобразно обичайната съдебна практика, по справедливост определя размер на обезщетението за претърпените неимуществени вреди в размер на 15 000 лева.

Ответникът от своя страна е направил възражение за съпричиняване от страна на ищеца, поради груба небрежност от негова страна. Съгласно разпоредбата на чл. 201, ал. 2 от КТ, отговорността на работодателя може да се намали, ако пострадалият е допринесъл за трудовата злополука, като е допуснал груба небрежност. При деликта обезщетението може да се намали, ако увреденият е допринесъл за настъпването на вредите. Без правно значение е дали пострадалият е допринесъл за увреждането си със свои действия или със свои бездействия, съпричиняването е "деяние" на пострадалия, което е в причинна връзка с увреждането и то влече своите последици независимо от това дали е "виновно" или "невиновно". **Съобразно трайната практика на ВКС при трудовата злополука обаче обезщетението може да се намали, само ако пострадалият е допринесъл за увреждането си, като е допуснал груба небрежност.** Съзнаваната небрежност (самонадеяността) в наказателното право и грубата небрежност в гражданското право са несъотнесими. В наказателното право самонадеяността е форма на небрежността, която е уредена отделно и има свое самостоятелно значение, докато грубата небрежност в гражданското право е степен на небрежността (гражданското право не различава формите на небрежността). Небрежността в гражданското право е неполагане на

дължимата грижа според един абстрактен модел - поведението на определена категория лица (добрия стопанин) с оглед естеството на дейността и условията за извършването ѝ. Грубата небрежност не се отличава по форма (според субективното отношение към увреждането), а по степен, тъй като грубата небрежност също е неполагане на грижа, но според различен абстрактен модел - грижата, която би положил и най-небрежният човек, зает със съответната дейност при подобни условия. При трудовата злополука е налице съпричиняване, когато работникът извършва работата без необходимото старание и внимание и в нарушение технологичните правила и на правилата за безопасност. Това съпричиняване обаче не може да доведе до намаляване на дължимото обезщетение от работодателя. Намаляване на отговорността на работодателя може да има само при съпричиняване при допусната груба небрежност - липса на елементарно старание и внимание и пренебрегване на основни технологични правила и правила за безопасност. Неспазването на правилата за безопасност е нарушение на трудовата дисциплина, като в зависимост от вида на нарушените правила нарушението може да бъде толкова тежко, че да обоснове дисциплинарно уволнение, но груба небрежност е налице и когато неспазването на правилата за безопасност не е най-тежкото нарушение на трудовата дисциплина, тъй като и съпричиняването при допусната груба небрежност има своите степени (степен на съпричиняване). Тоест, за да бъде намалена отговорността на работодателя пострадалият е извършил определени действия в нарушение на установените от работодателя правила за безопасност на труда, предвиждайки възможността от настъпване на вредоносен резултат, като лекомислено се е надявал да го предотврати, разчитайки на притежаваните знания и умения. За да се приеме, че предпоставките на чл. 201, ал. 2 КТ са налице е необходимо извършването на такива действия от страна на пострадалия и то със съзнанието за възможното настъпване на вредоносните последици и самонадеяното отношение към съществуващата опасност от тяхното настъпване да бъде установено по категоричен начин по делото, като доказателствената тежест е на работодателя. Ответникът твърди, че трудовата злополука е станала, защото ищецът не е спазил безопасните условия на труд, с които е бил запознат и инструктиран, като е преминал през извършените СРД. По делото безспорно се установи, че предходния на инцидента ден - 19.03.2020 г. ищецът е бил дневна смяна и е видял събарянето на процесната сграда. Спорно по делото е дали ищецът, излизайки през по – малкия вход, в близост до разрушената сграда, а не през голямата врата, през която са влизали техническите съоръжения, с които са се извозвали отпадните води, макар и, за да отиде до тоалетна или, за да извърши трудовите си дейности е извършил грубо нарушение на трудовата дисциплина. Твърденията на ответника, че е предоставил обезопасени тоалетни на работниците, които могат да ползват и са в противоположна обезопасена посока останаха недоказани по делото. Свидетелят В.Г., бивш служител на дружеството – ответник, отговарящ за ЗБУТ, чиито показания съдът кредитира като

обективно, безпристрастно и компетентно дадени свидетелства, че през деня работниците и служителите е можело да ползват тоалетна, намираща се в ЦДП, който обаче през нощта бил затворен, поради което съдът приема, че тоалетна по това време на деня там не може да се ползва. Ответникът не е предоставил доказателства, че освен тази възможност за облекчаване на естествените нужди на работниците е имало налице и други тоалетни, които да се ползват нощем в обезопасената посока, за да не излиза ищецът през по – малката врата. Дори и обаче такива да имаше или да можеше да се ползва ЦДП безспорно се установи по делото, че другият – противоположен път за излизане е не по- малко опасен, тъй като през него имало канали, по които тече мръсна вода, покрити единствено със стари ламарини, които могат да създадат опасност от пропадане. Установи се и, че този изход е бил отварян и затварян при влизането на техника, поради което и съдът намира, че през нощта ищецът не е имал възможност да ползва другия изход, или дори при наличие на такава възможност то и този път не е бил безопасен. Поради, което и съдът приема, че единствената възможност на ищеца да излезе да облекчи естествените си нужди или да извърши трудовите си дейности е била през малката странична врата- до английския двор. Че това е била най – сигурната и безопасна възможност за излизане свидетелства и свидетелят В. Г., който твърди, че и, ако той е бил на работа е щял да използва същия път. В обясненията си дадени до ответника ищеца сочи, че за да констатира дали има осветление по – пътя, по който е следвало да тръгне е надникнал и „пристъпил предпазливо“, тъй като било пълен мрак, а е и знаел, че е разрушена предния ден „битовката“ ,т.е. В. К. е действал предпазливо, но поради липса на осветление и друг безопасен път за преминаване е попаднал в дупката. Поради изложеното съдът намира, за неоснователно твърдението на ответника, че трудовата злополука е станала защото ищецът не е съблюдавал и спазил безопасните условия на труд, с които е бил запознат и инструктиран. Напротив съдът намира, че макар да е преминал през строителната площадка, каквато е била и по – голямата част от обекта и в този смисъл да е нарушил извършения инструктаж за сигурни и безопасни условия на труд, същият е действал предпазливо и е избрал по – безопасния и сигурен път за предвижване. С цел пълнота на изложението съдът счита, че следва да отбележи, че личното невнимание на ищеца, каквото без съмнение е налице не може да се квалифицира като проявена груба небрежност, тъй като от него не може да се презюмира съзнание у работника за настъпването на вредите. Напротив, то указва на не проявена в достатъчна степен бдителност и съобразителност при предвижването му в неосветения участък, но не и за предвиждане настъпването на вредите и увереност, че същите ще бъдат предотвратени. С оглед на изложеното съдът счита, че не е налице съпричиняване от страна на ищеца, поради което и определеното обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 15 000 лева следва да се определи в цялост. Искът за горницата над 15 000 лева до претендираните 18 000 лева следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Следва сумата по основателния иск да бъде присъдена, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането, доколкото при деликт, длъжникът изпада в забава от момента на увреждането- чл. 84, ал.3 от ЗЗД.

Доколкото се явяват основателни претенциите на ищеца, по следва да бъдат разгледан и предявения в условията на евентуалност обратен иск.

По делото не е спорно, че с Договор за възлагане на обществена поръчка за „Инженеринг за обект реконструкция на обща пречиствателна станция за отпадъчни води за група населени места от общините П. и Д.М.“, че община П., в качеството си на възложител е възложил на ДЗЗД „***“ реконструкция на обща пречиствателна станция за отпадъчни води за група населени места, както и всички други дейности, описани в техническата спецификация на поръчката, неразделна част от договора страните са се договорили и, че изпълнителят е длъжен да осигури **цялостното наблюдение, необходимото осветление** и охрана на Строежа по всяко време на строителството и за сигурността на съществуващия пътен трафик, за което носи пълна отговорност; **че носи отговорност за безопасността на всички дейности по изпълнението на строежа; че преди да започне изпълнението на каквито и да е било работи по строежа до неговото приключване за негова сметка е длъжен да вземе необходимите мерки за осигуряване безопасността на гражданите, като постави предупредителни знаци, указания за отбиване на движението, подходящо осветление и др. подобни, съгласно изискванията на НА.** Не се спори и, че страните по обратния иск са подписали споразумение за взаимно информиране и съвместно осигуряване ЗБУТ при работа на обект на „***“ ЕООД-град П. и, че в изпълнение на поетото задължение по договор от 08.08.2018 година ДЗЗД „***“ се задължава да спазва всички изисквания за здравословни и безопасни условия на труд и изискванията на Наредба №РД07-2/2009 г. за условията и реда за провеждане на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на ЗБУТ, а *** операторът се е задължил да проведе начален инструктаж за безопасност и здраве при работа на работниците, служителите на дружеството, съгласно Наредба №РД07-2/2009 г. Безспорно по делото се установи от разпитаните свидетели, че шахтата, в която е паднал ищецът не е била обезопасена и, че това необезопасяване не е било налице преди разрушаване на сградата, а е станало вследствие именно на нея. Установи си, че при започване на изкопните дейности е бил прекъснато осветлението и, че от тогава такова не е било налице. Поради изложеното съдът намира, че ответникът по обратния иск не е изпълнил задълженията си, които е поел при сключване на договора, като не е обезопасил извършените от него СРД, което е станало причина за настъпването на трудовата злополука. Ето защо съдът намира, че обратният иск като основателен следва да бъде уважен

При този изход на спора и на двете страни по първоначалния иск се дължат разноски. След компенсация на дължимите разноски в полза на ищеца по първоначалния иск следва да бъдат присъдени на основание чл.78, ал.1 от

33Д разноси в размер на 746,67 лева.

С оглед изхода на спора и на двете страни по обратния иск се дължат разноси. След компенсация на дължимите разноси в полза на ищеца по обратния иск следва да се присъдят разноси в размер на 908,34 лева.

На осн. чл. 78, ал.6 ГПК ответникът по първоначалния иск следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на ПлРС държавна такса върху уважената част от иска в размер на 600 лева, както и сумата от 410 лева за възнаграждение на вещо лице по назначените по делото СМЕ, съобразно уважената част от иска.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „****“ ЕООД ЕИК ***, с адрес на управление в гр. П., ул. ***, представлявано от управителя М.С. да **заплати** на Т. Н. К., ЕГН **** с със съдебен адрес в гр. П., сума в размер на сумата от **15 000 лева** представляващи обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат на настъпилата на 20.03.2020 г. трудова злополука, ведно със законната лихва, считано от датата на трудовата злополука - 20.03.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията за горницата над присъдените 15 000 до претендираните 18 000 лева, претендирани като обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат на настъпилата на 20.03.2018 г. трудова злополука **на основание чл.200 КТ и чл.86 ЗЗД.**

ОСЪЖДА дружествата формиращи *** ЕИК *** - „****“ ЕООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С., представлявано от К. А., „****“ АД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С., представлявано от П.П. и И.И. и „****“ ЕООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. Ш., представлявано от Д. Златев да **заплатят** на „****“ ЕООД ЕИК ***, с адрес на управление в гр. П., ул. ***, представлявано от управителя М.С. сумата от **15 000 лева** представляващи, дължимо от ответника „****“ ЕООД обезщетение на Т. Н. К., ЕГН **** с със съдебен адрес в гр. П. за причинени неимуществени вреди в резултат на настъпилата на 20.03.2020 г. трудова злополука, ведно със законната лихва, считано от датата на трудовата злополука - 20.03.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията за горницата над присъдените 15 000 до претендираните 18 000 лева, претендирани като обезщетение за причинени неимуществени вреди в резултат на настъпилата на 20.03.2018 г. трудова злополука, **на основание чл.79 ЗЗД и чл.86 ЗДЗД, вр. чл.219, ал.3 ГПК.**

ОСЪЖДА „****“ ЕООД ЕИК ***, с адрес на управление в гр. П., ул. ***, представлявано от управителя М.С. да **заплати** на Т. Н. К., ЕГН **** с със съдебен адрес в гр. П., сумата от **746. 67 лв.**, представляваща

сторени разноси в производството, **на основание чл.78, ал.1 ГПК.**

ОСЪЖДА дружествата формиращи *** ЕИК *** - „****“ ЕООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С., представлявано от К. А., „****“ АД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С., представлявано от П.П. и И.И. и „****“ ЕООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. Ш., представлявано от Д. Златев **да заплатят** на „****“ ЕООД ЕИК ***, с адрес на управление в гр. П., ул. ***, представлявано от управителя М.С. сумата от **908,34 лева**, представляваща сторени разноси в производството, **на основание чл.78, ал.1 ГПК.**

ОСЪЖДА „****“ ЕООД ЕИК ***, с адрес на управление в гр. П., ул. ***, представлявано от управителя М.С. **да заплати** полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Плевенски районен съд обща сума в размер на 1010.00 лв., представляваща дължимата по делото държавна такса върху уважените иски и възнаграждение за изготвена СМЕ, на основание чл. 78, ал.6 ГПК.

Решението е постановено при участието на трети лица – помагачи на ответника, дружествата формиращи *** ЕИК *** - „****“ ЕООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С., представлявано от К. А.; „****“ АД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. С., представлявано от П.П. и И.И.; „****“ ЕООД ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр. Ш., представлявано от Д. Златев.

Решението подлежи на обжалване пред Плевенски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____